SSSH kongress 21-24/8 2019 i Tallinn, Estland.

Den 27:e SSSH kongressen hölls i Tallinn i Estland, och första gången i ett av de baltiska länderna. Den Skandinaviska Handkirurgiska föreningen har under de senaste åren fört en något tynande tillvaro. För att råda bot på detta har man valt att inkludera de baltiska länderna i föreningen. Mötet var dessutom kombinerat med Singapores handkirurgiska förening som deltog med en stor delegation. Det gav verkligen effekt och intrycket av internationell karaktär var påtaglig och positiv. Denna kombination mellan SSSH och Singapores handkirurgiska förening kan vid första anblicken tyckas vara lite udda men har en naturlig förklaring.

Finnarna har mångårig och mycket tät kontakt med kollegorna i Singapore. En av de viktigaste personerna bakom etableringen av den kontakten är Professor Emeritus Simo Vilkki ifrån Tammerfors. I början av 80-talet började han besöka kollegor runt om i Asien. Djupa vänskapsband bildades vilket mynnade ut professionella utbyten mellan Finland och olika länder i Asien. Blivande finska handkirurger har under lång tid åkt österut för att förkovra sig inom handkirurgi. Utbytet har även gått åt andra hållet och mängder av asiatiska handkirurger har genom åren besökt kollegorna i Tammerfors. Pasi Paavilainen, som tagit över som senior handkirurg i Tammerfors efter att Simo pensionerats, toppade upp sina handkirurgiska färdigheter under ett år i Singapore i början av 00-talet. Flera kollegor från de nordiska länderna har senare gjort samma sak. Chairman för kongressen i Tallinn var Kristo Kask. Även han har tillbringat tid hos kollegorna i Singapore. När Estland skulle arrangera SSSH kongress var det därför inte särskilt konstigt att Singapore bjöds in att deltaga.

Kongressen hölls i en ombyggd gammal fabrikslokal precis utanför stadsmurarna i Tallinn. Lokalen var intressant och fungerade utmärkt bra. Utöver deltagare ifrån de nordiska och baltiska länderna så fanns bl.a. Ryssland, Spanien, Italien, England, USA och Australien representerade. Sverige var representerat av bl.a. Professor Lars Adolfsson från Linköping som höll en fin föreläsning om armbågen vilket jag personligen uppskattade.

Lasse Linnanmäki et al. från Tammerfors presenterade en intressant och välgjord studie kring behandling av Lateral Epikondylit. “The Treatment of Lateral Epicondylitis with Platelet Rich Plasma or autologous blood — A Randomized Placebo-controlled Double-Blind Trial” De inledde med att påtala att det saknas evidens för att någon behandlingsmetod, inklusive kirurgi, är bättre än placebo eller ingen behandling. De redovisade därefter sin studie där de jämfört effekten av lokal injektion av plasma, helblod och NaCl lösning. Patienterna randomiserades till någon av dessa injektioner och man fann ingen skillnad alls. Smärtan (VAS) minskade i samtliga tre grupper under de 52 veckor som patienterna följdes.

Peter Axelsson från Göteborg presenterade sin omfattande erfarenhet av Scheker protesen. ”Constrained distal radioulnar implant arthroplasty: 27 cases; mean follow- up 3,5 years”. Sammanfattningsvis och på ett generellt plan är resultaten goda, men i de fall där problem uppstår så är revisionskirurgin relativt utmanande.

Davide Smarrelli ifrån Bergamo presenterade en poster där han jämfört resultaten efter vaskulariserade stjälkade bengraft ifrån dorsala (1:2 ICSRA eller 2:3 ICSRA baserade) och volara (Pronator Quadratus baserade) radius. Resultaten visade att volara graft gav bättre

läkning i scaphoideum pseudoartroser. En personlig betraktelse är att Zaidemberg graftet (1:2 ICSRA), som publicerades 1991 och var väldigt populärt för c:a 15 år, har dalat kraftigt i popularitet. Den nya tidens ”work-horse” avseende vaskulariserat bengraft är förnärvarande fritt graft ifrån mediala femur kondylen. Vi får väl se hur detta graft håller över tid.

Teoh Lam Chuan från Singapore höll Moberg föreläsningen på ett trevligt och bra sätt. Han var Singapores första handkirurg och från 1988 chef för den första handkirurgiska kliniken i landet. Han spelade dessutom en nyckelroll när handkirurgi 1996 etablerades som egen specialitet i Singapore.

Jag själv fick möjlighet att presentera en jämförande långtidsuppföljning mellan SR proteser och perichondrie transplantat till MCP och PIP leder. ”Perichondrium transplantation compared with SR implants for restoration of MCP and PIP joints, long-term outcome”. Medförfattare är Daniel Muder och Professor Nils P Hailer (Ortoped, Uppsala Universitet). Studien visade att långtidsresultaten efter perichondrie transplantation är bättre än resultaten efter SR-proteser. Skillnaden var visserligen inte signifikant men ändå tydlig på både MCP och PIP nivå. Dessutom var uppföljningstiden för perichondrie gruppen mycket längre (22-34 år, MCP-PIP) än i SR gruppen (4-7 år). Vill man uttrycka sig försiktigt kan man åtminstone säga att perichondrie transplantation ger likvärdiga resultat som moderna SR implantat. Jag upplevde att vi fick väldigt positiv respons med många frågor och intresserade kollegor från olika delar av världen. Kollegorna ifrån Singapore var särskilt intresserade och önskade vara med på videolänk vid kommande perichondrie transplantationer för att se och lära sig metoden.

Som vanligt i samband med kongresser så är diskussionerna och nätverkandet i samband med kafferaster och middagar minst lika värdefullt som det vetenskapliga programmet. Här infriades verkligen förhoppningarna och jag etablerade utmärkta kontakter med nya och gamla kollegor. Jag hade förmånen att tillbringa några månader hos Simo Vilkki i Tammerfors våren 2003. Han har ett enormt handkirurgiskt nätverk och kontakten med honom har hjälpt mig att successivt bygga mitt eget. Simo och hans fru Marjukka var på plats i Tallinn vilket var ett kärt återseende.

Kongressen var mycket lyckad och resan var definitivt värd både nedlagd tid och pengar. Resan hade dock blivit svår att genomföra utan generöst bidrag ifrån Börje Gabrielssons minnesfond. Stort tack!

Torbjörn Vedung
Uppsala
torbjorn.vedung@surgsci.uu.se